

Scharreleieren

KLEINST WATERHOEN

Guus Peterse

Het was weer tijd voor een nachtje Tienhoven: juni, zacht, bijna windstil en bovendien was de dag tevoren voor het eerst kleinst waterhoen gemeld. En dat trekt altijd volk op de late avond even buiten Tienhoven.

Dus daar stonden we weer, van schemer tot diep in de nacht, met bekende en onbekende vogelaars te luisteren naar de geluiden die de nachtelijke polder ten gehore brengt. Snor, sprinkhaanzanger, veenmol, kiepende waterral, af en toe bosrietzanger tussendoor: de bekende cocktail van een zwoele zomernacht in moeras en plas. Dan, het loopt al aardig tegen middernacht, begint een opvallend rateltje. En dat houdt voorlopig niet meer op. Het is 'm net niet, denken we. Of toch? In elk geval niet de gebruikelijke ratel van het mannetje. Heel wat jaren vogelervaring bij elkaar blijken niet in staat om dit geluid te duiden. Een mobieltje met internet (de moderne techniek... het blijft verbazen) brengt uitkomst: van Dutchbirding worden diverse geluiden beluisterd en wat blijkt: vermoedelijk vrouwtje kleinst waterhoen! (Waarbij, voor alle duidelijkheid, "vermoedelijk" slaat op vrouwtje en niet op kleinst waterhoen.)

Zoiets speelde al in mijn achterhoofd, terugdenkend aan wat ik vorig jaar hier gehoord heb, kort, eenmalig, zacht en ver. Dit is anders: dit gaat maar door, vlakbij, hard en helder. Mooi. En leerzaam: dit vergeten we nooit meer.

Later in de nacht worden nog een tweede en een derde exemplaar ontdekt en minimaal één en mogelijk drie klassiek roepende mannetjes. Dat ziet uit naar nog vele lange nachten en brakke koppen 's ochtends op het werk de komende weken: het lijkt weer een goede zomer te worden voor het kleinst waterhoen in polder Achteraf. En: voor het vierde jaar achtereen present: is ook wel een felicitatie waard!

2 juni 2008